

Kortárs német költők versei

Koloman Brenner

Sopron

Szeretett város az ókor
illatát lehelő barokk
cirádás mint fénix a hamuból
új életre keltél holtta merevítő
évek sora után újra élet-
jeleket adsz de mozdulataiddal
akként vonzod a pillantásokat
mint a kurvák teszik

Gyűlölt város te ahol a beton-
tömbök közt élni nem lehet s ahol
a pázsit elaszik a nyár tűzében
mint a remény a szívekben holott
sistergő kolbász- és Marlboro-illat
szálldos a Fő téren a Szentháromság-
szobor körül botorkál valaki
de fenyveserdőkben csönd honol

Szeretett város örökzöld-koszorús
feltarthatatlan rohan az idő
tova de a végtelen érintése
nyakszirtünkön s az asszonyok akár
a fagylalt édesek és ragadósak
a heves nyárban s különös utóíz
hagynak maguk után amitől később
szégyenkezünk csak súlyos álmainkban

Gyűlölt város élő halottakkal akik
mozdulatlanul csoszognak tova
a macskaköveken Liszt és Haydn
ütemeire mint marionett-
bábuk lelógó fejjel nyakkendősen
hamis prófétáktól elámítottan
az életen át pedig a Fertő-
tó habjain hatyúkat ringat

Kerék Imre fordítása

Vasárnap délután

Kikristályosodott bölcsességek ködösítik a levegőt
csak nem hagyni árulkodó jelet
vasárnap délután ikrák csöpögnek
csikorgó dal művészettől tajtékzó
kopár léptek utóvéd nincsen
két kéz ölemben csupán sajátom

Seregély Ágnes fordítása

Angela Korb

Pécs

Koloman Brennernek

Ég felé törő
tornyoknak városa
Pécs
útba igazítanak
hol a Parnasszus
a püspök és költő Janus P.
felszentelt helye

Csúf óvárosa
szűk sikátoroknak
homlokzatok omló vakolatával
a cigarettabűz és sörpárlatok
híre szintúgy kétes
mint a lelketlen silók
a még ártatlan tájban

Törökfürdők régi
tisztos városa
hol Szent Ferenc temploma mellett
elnémult müezzinek kísértének
régóta már a karcsú minaretben
rajtuk a múlt idők átka
és az enyhítő harangszóra várnak

Vágó Marianna fordítása

Csendes éj

Pokol hatalma
örök csata
ördögi pata
az égbolt is belehasad!

*

A gyermeki ártatlanság
a felnőtté válás
sűrűjébe vész.
S ettől fogva
legyőzi kérkedve
az én gyermeki naivitását.
A metamorfózis
beteljesült!

Dr. Vajda Károly fordítása